

V úvodu a v první části práce Anna Štefíková hledá vymezení a uchopení tématu, vnější a vnitřní prostor v současné sochařské tvorbě. Používá řadu citací, které se jí, v některých případech nepodařilo logicky včlenit do vlastního textu, některé věty působí dosti šroubovaně, až nelogicky. V kapitole Nepřemístitelné sochy jsou uváděná zajímavá díla, některá skutečně prezentují tento typ díla, jiná se ho dotýkají jen okrajově. Velmi dobrý příklad přemístitelné sochy je To Krištofa Kintery. Další kapitoly, Zmnožená na více místech, Nomádi a V rámci jedné galerie, naznačují další možnosti úvah nad prezentací výtvarného díla. Téma vnitřní a vnější prostor je nahlédnuto zajímavě, ale také dosti ohraničeně. Symptomatické je, jak autorka sama konstatuje, že většina prožitků s těmito hmotnými a prostorovými díly, je zprostředkována jako informace vizuální a pojmová.

Ve vlastní tvorbě výtvarné zužitkovala osobní zkušenost se setkáním s prací maďarského umělce Józsefa Tamáse Balázse v Meetfactory. Její práce, papírový objekt vychází z principu pop – up knihy, je citlivě zpracován a dobře se vřazuje do kontextu práce.

Didaktická realizace se skládá ze tří částí. Kvantitativní předvýzkum a Dotazník č. 2 nepřinášejí mnoho nového a jejich vřazení má význam spíše kvantitativní než kvalitativní. Z výtvarných řad nejvíce rozvíjí téma diplomové práce Námět č. 2 a Námět č. 4.

- 1) Jaké vztahy dělají z objektu sochu nepřemístitelnou a naopak jaký koncept dělá objekt sochou přemístitelnou.
- 2) Definujte pojem „současné umění“ a vřaďte ho do kontextu dějin umění.